

Müller Béla Fia Családjával

A kép az 1990-es években készült a fiam kolozsvári lakásában. Balról az első a fiam, László. A másik oldalamon Renáta nevű unokám és a menyem, Ágnes.

A fiam 1956-ban született. Nem neveltük vallásos szellemben, a származását viszont soha nem titkoltuk előle. Zsidónak vallja magát. A középiskolát 1974-ben fejezte be, majd felvételizett a Politechnikai egyetemre. Az informatikai szakmában specializálta magát. Most is az informatikai szakmában dolgozik itt, Kolozsváron. Van családja. Érdekes módon, a felesége, Grünwald Ágnes is zsidó. Ez viszont csak véletlen. Sem a fiam, sem a menyem nem jártak zsidó körökben, nem vettek részt zsidó rendezvényeken. Ebből a házasságból van egy Renáta nevű kis unokám. 1988-ban született. Renáta most már a tizenötödik esztendejében van, sportol, jól tanul és sok örömet jelent nekünk. A szülei nem nevelik zsidó szellemben, viszont soha nem titkolták előtte a származását.

Olyan környezetben élünk és élünk, ahol a többség keresztény, ezért természetes, hogy a keresztény ünnepeket is, mint például a karácsonyt, tiszteljük. Persze nem tartjuk meg. Ezzel szemben a szombatot és a húsvétot [Pészah] igyekszünk mindig megülni, de ez is inkább csak amolyan megemlékezés, mint ünnep. Ezt is csak az 1990-es évektől gyakoroljuk.

1944 után én nem hagytam el a vallásomat, de nem is voltam templomjáró, vallásos ember. Van egy olyan régi közmondás, hogy ahogy telnek az esztendők, és az ember közeledik "Gödör Gyurihoz" [a halálhoz], eszébe jut a gyerekkor és az, hogy honnan származik. Most, nyugdíjas koromban kezdtem templomba járni. Jelenleg pedig a kolozsvári zsidó hitközség keretén belül tevékenykedek, vezetőségi tag vagyok. Én foglalkozom a vallási problémákkal. A hivatalos címem "consilier cu probleme de cult" vallási ügyekkel foglalkozó tanácsos. A hitközséghez úgy kerültem, hogy 1989 után szükség volt olyan emberre, aki ismeri a vallási előírásokat. Mivel tudták, hogy én vallásos nevelésben részesültem, megkértek, kapcsolódjak be a hitközség munkájába.

Meg kell mondjam, nem azért járok templomba, mert vallásos vagyok, hanem azért, mert a zsidó nép az egyedüli a földkerekségen, amelyiknek a történelme szigorúan hozzá van kötve a valláshoz.

Tehát számomra elmenni a templomba, az azt jelenti, hogy ápolom a zsidó tradíciót. És általában ez a helyzet a többi kolozsvári zsidóval is. Jelen pillanatban körülbelül háromszáz zsidó él Kolozsváron. Az egész hitközség nagyon elöregedett közösség, rabbink pedig nincs. Ettől függetlenül igyekszünk ápolni a vallási tradíciókat, megtartunk minden ünnepet: a sabbatot, a Hanukát, a Pészahot, a Purimot. A fiataljaink Talmud-Tóra oktatásban is részesülnek, emellett pedig egy kórust is működtetnek. A Talmud-Tórában többnyire héber nyelvet tanulnak, a kórusban pedig zsidó vallásos dalokat, mint amilyen az Avadim Chajinu és a Dájenu. Hangsúlyozom, mindezt azért tesszük, mert ápolni akarjuk a zsidó tradíciót.